

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Petru URSACHE

judcători

Nadejda TOMA

Ghenadie NICOLAEV

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Silion Sergiu Filip, născut la 04.03.1964, originar din r-nul Cahul, domiciliat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia 12, ap.57.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.05.2014 – 30.09.2014,

Instanța de apel: 17.11.2014 – 16.01.2015,

Instanța de recurs: 31.03.2015 – 27.05.2015.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 30 septembrie 2014, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, Silion Sergiu a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Instanța de judecată a confirmat tranzacția de împăcare încheiată între Silion Sergiu și Lopatniova Valeria conform căreia inculpatul i-a achitat ultimei prima tranșă a prejudiciului în mărime de 10000 lei la data semnării

tranzacției, iar a doua tranșă în suma de 22000 lei urmează să o achite în termen de 6 luni.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, inculpatul Silion Sergiu la 5 noiembrie 2013, aproximativ la ora 11.15 minute, conducea autoturismul de model „Chevrolet Lacetti” cu nr.î. C OF 253, deplasându-se pe bd. Dacia, mun. Chișinău, din direcția bd. Decebal spre str. H. Botev, mun. Chișinău. În timpul deplasării, ajungând la trecerea de pietoni cu circulația nedirijată, situată în apropierea blocului locativ nr.5, de pe bd. Dacia, mun. Chișinău conducătorul auto Silion Sergiu nu a stopat automobilul pentru a ceda trecerea pietonilor aflați în traversarea drumului pe partea carosabilului, nu a manifestat prudență sporită la trafic și ignorând cerințele pct. 11 lit. f) din Regulamentul circulației rutiere, care prevede: „conducătorul de vehicul este obligat (...) la trecerile pentru pietoni cu circulația nedirijată să cedeze trecerea pietonilor aflați în traversarea drumului pe partea carosabilului în direcția de mers a vehicului”, cât și pct. 45 alin. (1) lit. a)-d) al aceluiași Regulament, care stipulează că: „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră”. În consecință, lovind pietonul Lopatnirov Alexei, a.n. 1937, care traversa partea carosabilă, la trecerea pentru pietoni, de la stânga spre dreapta relativ autoturismului sus-indicat.

În urma vătămarilor corporale primite în rezultatul tamponării cu automobilul de model „Chevrolet Lacetti” cu nr.î. C OF 253, condus de inculpatul Silion Sergiu, pietonul Lopatnirov Alexei, la data de 15.11.2013 a decedat.

Conform sentinței, acțiunile inculpatului Silion Sergiu au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal „*încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane*”.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Silion Sergiu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului procurorul a indicat că, instanța de fond a apreciat corect probele din dosar, însă consideră că pedeapsa aplicată

inculpatului este prea blândă, având în vedere urmările infracțiunii comise de către acesta.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2015, apelul declarat de procuror a fost respins ca fiind nefondat cu menținerea sentinței atacate.

Pentru a se pronunța astfel instanța de apel a stabilit că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 și 90 Cod penal și art. 364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, aplicându-i inculpatului pedeapsă în limitele legii ținând cont de gravitatea infracțiunii, persoana inculpatului și de comportamentul acestuia în cadrul urmăririi penale și al ședințelor de judecată, că acesta s-a căit sincer de cele comise, anterior nu a fost judecat, a reparat parțial prejudiciul cauzat prin infracțiune conform tranzacției de împăcare încheiată cu succesul victimei, Lopatneva V. Totodată instanța de apel a menționat că circumstanțe agravante în privința inculpatului nu s-au stabilit.

5. La 12 martie 2015, împotriva deciziei instanței de apel, declară recurs ordinar procurorul, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea numirii pedepsei inculpatului Silion Sergiu, cu excluderea aplicării în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului procurorul indică faptul că, instanța de apel nu și-a motivat soluția în acest sens. Astfel, procurorul menționează că, menținând sentința instanței de fond prin care în privința inculpatului au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că: infracțiunea comisă de inculpat este una gravă, soldată cu decesul unei persoane, iar inculpatul anterior a fost condamnat.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. 1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau*

substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent, prevăzute în pct. 6) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul consideră că criticile aduse de recurent în baza art. 427 alin. 1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, sunt identice cu argumentele invocate de către acuzatorul de stat în apelul declarat, acestea au constituit obiect de discuții în instanța de apel, asupra lor instanța de apel s-a expus detaliat și motivat, așa cum este indicat în pct. 4 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și repetarea căreia nu o consideră necesară.

Cu referire la motivele recursului încadrate în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul menționează că potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea inculpatului a unei pedepse prea blânde, Colegiul penal subliniază că sancțiunea art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal,

prevede pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani.

În continuare Colegiul constată că examinarea cauzei a avut loc și sentința a fost pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală respectiv urmează de menționat că potrivit normei citate și anume la alin. 8) *„inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ...”*.

Colegiul constată că instanța de apel a menținut sentința instanței de fond prin care inculpatului i s-a stabilit corect pedeapsa, reieșind din prevederile legale expuse supra, și anume o pedeapsă de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 1 an. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Colegiul reiterează în acest sens că potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, Colegiul reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Silion S., pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a comis erori de drept, deoarece a menținut pedeapsa stabilită corect inculpatului, reieșind din prevederile art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, de circumstanțele atenuante ale cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, totodată având în vedere și faptul că o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Colegiul mai menționează că potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani

pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal constată că concluzia instanței de apel privind pedeapsa stabilită inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Silion Sergiu Filip**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la data de 25 iunie 2015.

Președinte

Petru URSACHE

Judecător

Nadejda TOMA

Judecător

Ghenadie NICOLAEV